

Ryszard F. Mazurowski

Niedźwiedziówka, gm. Stegna, woj. elbląskie. Stanowisko I

Informator Archeologiczny : badania 16, 44-45

1982

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Badania prowadzili: mgr mgr Stanisław Gołub i Krzysztof Telepko. Uczestniczyli: mgr mgr A. Bronicki i Sławomir Kadrow /Muzeum w Kraśnymstawie - autorzy sprawozdania/ oraz Z. Wichrowski /Muzeum w Kraśniku/. Finansowało Muzeum Okręgowe w Chełmie. Drugi sezon badań. Ślady osadnictwa neolityczno-wczesnobrązowego.

Badaniami objęto centralną i północno-zachodnią część wyniesienia o powierzchni 160 m². We wszystkich czterech wykopach stwierdzono występowanie stosunkowo nielicznego materiału ceramicznego i krzemienego, który zalegał do głębokości 60 cm. Nie odkryto obiektów nieruchomych /poza śladami prawdopodobnie współczesnych palenisk/. Materiał archeologiczny rozkładał się równomiernie na obszarze całego stanowiska.

Zróżnicowane chronologicznie zabytki /neolit - wczesny brąz/ wystąpiły w całkowitym przemieszaniu.

Dość licznie znajdowana polepa mogłaby wskazywać na bardziej trwały charakter osadnictwa. Eoliczne i mechaniczne odkształcenia pierwotnego stanu wydmy, na której znajduje się stanowisko uniemożliwiają stwierdzenie tego faktu.

Badania zostały zakończone.

MASŁOMĘCZ, gm. Hrubieszów woj. zamojskie Stanowisko 15	patrz okres wpływów rzymskich
MOKHE, gm. Zamość woj. zamojskie Stanowisko 1	patrz wczesne średniowiecze
NIEDŹWIEDZIÓWKA, gm. Stegna woj. elbląskie Stanowisko I	Uniwersytet Warszawski Instytut Archeologii

Badania prowadził dr Ryszard F. Łazurowski. Finansowali: WKZ w Elblągu oraz Uniwersytet Warszawski. Pierwszy sezon badań. Obozowiska kultury rzucewskiej związane z obróbką bursztynu.

Stanowisko położone jest około 1 km na wschód od zabudowań PGR Niedźwiedziówka, na depresyjnej równinie Żuków Kalborskich. Poszczególne obozowiska lokalizowane są na nieznacznych wyniesieniach, bardzo słabo wyodrębniających się z otoczenia.

Przebadano obszar 2,76 ara zakładając wykopy w sektorach A,B,C,D. Prowadzono również intensywne rozpoznanie geologiczne na stanowisku i w jego otoczeniu wykonując wiercenia w 78 punktach.

Odkryto ślady dwóch obozowisk sezonowych ludności kultury rzucewskiej z okresu późnego neolitu, związanych z obróbką bursztynu. Jedno z nich zlokalizowane jest w sektorze C, a drugie w sektorach B,D. Wystąpił w nich bogaty inwentarz zabytków. Zdecydowanie dominują odpady bursztynu z produkcji ozdób bursztynowych /ok. 2,5 tys.odłupków, okruchów i łusek/. Znaleźiono również kilkadziesiąt półwytworów ozdób reprezentujących wszystkie stadia obróbki. Do form unikatowych należą natomiast ozdoby całkowicie wykończone. W dotychczasowym materiale zdecydowanie przeważają półwytwory cylindrycznych paciorków rurkowatych, paciorków guzkowatych z otworem w kształcie litery "V", natomiast sporadycznie wykonywano tu również paciorki w kształcie podwójnego topora o zarysie prostokątnym i owalnym oraz zawieszki owalne. Surowiec bursztynowy w tegorocznych wykopach jest ubogo reprezentowany.

Razem ze wspomnianymi zabytkami bursztynowymi wystąpiły narzędzia związane z obróbką. Są to: piaskowcowe podkładki do szlifowania i polerowania ozdób, pazury, wiertniki, odłupkowe siekierki krzemienne, 2 małe siekierki kamienne oraz tłuki kamienne. Ponadto odkryto około 570 zabytków krzemiennych, związanych prawie wyłącznie z techniką łuszczeniową. Wykorzystywano tu dwa gatunki krzemienia: narzutowy bałtycki barwy szarej oraz pomorski.

Ceramika reprezentuje formy charakterystyczne dla stanowisk kultury rzucewskiej z obszaru Wysoczyzny Elbląskiej. Jest jednak mniej starannie wykonana i rzadziej zdobiona. Na uwagę zasługuje m.in. obecność naczyń wanienkowatych.

Badania będą kontynuowane.

NOWA WIEŚ GŁUBCZYCKA, gm.Głubczyce
woj.opolskie
Stanowisko F

Konserwator Zabytków
Archeologicznych w Opolu

Badania prowadził mgr Klemens Macewicz. Finansował WKZ w Opolu.
Pierwszy sezon badań. Osada neolityczna i kultury łużyckiej.

Stanowisko jest położone około 750 m na wschód od wsi i około 200 m na północ od strumienia Złotnik. Odkryte zostało podczas badań powierzchniowych w 1969 roku przez Zbigniewa Bagniewskiego i studentów archeologii Uniwersytetu Wrocławskiego.

W miejscu najintensywniejszego występowania zabytków założono mały wykop ratowniczy o powierzchni około 20 m². W jego obrębie odsłonięto i przebadano dwa obiekty - ślady